

A hős

Nem az a hős, ki szük mellén dobot hord,
És felveri a föld hátán a sok port!

Nem az a hős, ki minden fényes utra
Árnyékot vet és nyelvét égig nyújtja!

A hős nem gázol könnyben és aranyban.
A hős szívében alázat-harang van.

Mikor a sors nem dobja ránk haragját,
A hős elbukik, hogy ki ne kacagják.

Darócot ölt s mint a mezők paraszija,
A föld sarát kenyérheggyé dagasztja.

Vagy a vadonban szövö medve-álmát
És mint a szent, káprázatos csodát lát.

De ha iszonyat zug végig a földön,
A hős az éjből Toldiként előjön.

Amit örült kéz szétszort és lerontott:
Helyére tesz minden követ és csontot.

Birokra kél a végzet-farkasokkal,
S villát ragad, ahol szemét, mocsok van.

Babéresöt szór rá a rettegő nép,
Mikor a füstből és lángból előlép.

Körülötte kigyulladnak a fáklyák
S minden idők és népek megcsodálják!

Sugár Béla.

Honvédroham

(A világháboruban elesett magyar hősök dicsőségére.)

Tudjátok-e, mi zúg a fellegekben?
Zord Istent hord ölében a vihar.
Rohanva ront, a háztetőt letépi
s a fákra sújt tüzes villámival.
Tudjátok-e, mi zúg a fellegekben,
Tudjátok-e?